

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. december 2016 — Fininvest og Berlusconi mod ECB**(Sag T-913/16)**

(2017/C 063/47)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøgere: Finanziaria d'Investimento Fininvest SpA (Fininvest) (Rom, Italien) og Silvio Berlusconi (Rom) (ved advokaterne R. Vaccarella, A. Di Porto, M. Carpinelli og A. Saccucci)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen af 25. oktober 2016, hvorved Den Europæiske Centralbank »modsatte sig købernes erhvervelse af en kvalificeret deltagelse i målselskabet«, annulleres.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagen er anlagt til prøvelse af en afgørelse vedtaget af Den Europæiske Centralbank den 25. oktober 2016 (ECB/SSM/20016-7LVZJ6XRIE7VNZ4UBX81/4) i henhold til artikel 22 og 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT 2013, L 176, s. 338) (herefter »CRD IV«), artikel 1, stk. 5, artikel 4, stk. 1, litra c), og artikel 15, stk. 3, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63) (herefter »SSM-forordningen«), artikel 87 i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (EUT 2014, L 141, s. 1) (herefter »SSM-rammeforordningen«), og artikel 19, 22 og 25 i Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia (den konsoliderede lovtæst vedrørende lovene om bank- og kreditvirksomhed), hvorved Den Europæiske Centralbank modsætter sig Finanziaria d'Investimento Fininvest SpA's erhvervelse af en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut (målselskabet).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender inddelt i tre grupper.

1. Første anbringende vedrørende fejlagtig anvendelse af artikel 22 og 23 i CDR IV, tilsidesættelse af artikel 1, stk. 5, artikel 4, stk. 1, litra c), og artikel 15 i SSM-forordningen samt artikel 86 og 87 i SSM-rammeforordningen, særligt i relation til artikel 4, stk. 1, artikel 5, stk. 2 og artikel 13, stk. 2, TEU og artikel 127, stk. 6, TEUF, samt vedrørende magtfordrejning.
2. Andet anbringende, som er gjort gældende subsidiært, vedrørende den omstændighed, at den vidtgående anvendelse af CRD IV i det foreliggende tilfælde er i strid med det almindelige princip om, at afledt ret ikke kan have tilbagevirkende kraft.
3. Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om retskraften af dom nr. 882 afsagt den 3. marts 2016 af Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien), vedrørende virkningerne af en tilladelse til en fusion givet af Banca d'Italia til Fininvest for deltagelse i målselskabet.

— Sagsøgerne har i denne forbindelse gjort gældende, at denne første gruppe anbringer vedrører selve forudsætningen for den anfægtede afgørelse og anfægter særligt fortolkningen af CRD IV vedtaget af ECB, som er behæftet med en retlig fejl, ulovligt begrænser de særlige beføjelser, som er tildelt ECB ved SSM-forordningen og ved SSM-rammeforordningen og tilsidesætter den retskraft, som den endelige dom afsagt den 3. marts 2016 af Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien) vedrørende deltagelse i målselskabet, allerede har fået på nationalt plan.

4. Fjerde anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 4, stk. 3, i SSM-forordningen, artikel 23, stk. 1 og 4, i CRD VI og af de almindelige principper om legalitet, retssikkerhed og forvaltningsaktens forudsigelighed, for så vidt angår ECB's anvendelse af de nationale gennemførelsesbestemmelser, og tilsidesættelse af de almindelige principper om legalitet og retssikkerhed, for så vidt som ECB har påberåbt sig de *Guidelines for the prudential assessment of acquisitions and increases in holdings in the financial sector* (retningslinjer for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor), som kræves i henhold til direktiv 2007/44/EF, som blev vedtaget i 2008 af komitéerne CESR, CEBS og CEIOPS.
5. Femte anbringende, som er gjort gældende subsidiært, vedrørende tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, i det foreliggende tilfælde manglende undersøgelse og manglende begrundelse for så vidt angår kriteriet om »den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på kreditinstituttet«, som følger af artikel 23, stk. 1, i CRD IV.
6. Sjette anbringende, som er gjort gældende subsidiært, vedrørende tilsidesættelse af det almindelige proportionalitetsprincip for så vidt som den anfægtede afgørelse i det væsentlige har virkninger som en ekspropriationsforanstaltning, idet der pålægges et obligatorisk salg af en væsentlig deltagelse i strid med artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de tilsvarende generelle principper i EU-retten, således som disse følger af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner.

— Sagsøgerne har i denne forbindelse gjort gældende, at denne anden gruppe anbringer vedrører ECB's vurdering og tager dels sigte på den fremstilling af den nationale lovgivning, som denne institution har foretaget, dels den manglende konkrete vurdering af »den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på kreditinstituttet« og den manglende overholdelse af proportionalitetsprincippet for så vidt angår tilsynet.

Den tredje gruppe anbringer vedrører derimod en række alvorlige fejl, som tilsynsproceduren og ECB's endelige afgørelse hævdes at være berørt af.

7. Syvende anbringende vedrørende tilsidesættelse af retten til forsvar, som skulle have været »sikret fuldt ud« (artikel 22, stk. 2, i SSM-forordningen og artikel 32, stk. 1, i SSM-rammeforordningen) og retten til en god forvaltning, som er knæsat i artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder, for så vidt som sagsøgerne først for sent fik adgang til sagens akter og ikke har kunnet få kendskab til indholdet af den retsakt fra ECB, på grundlag af hvilken tilladelsesproceduren er indledt. Sagsøgerne har ligeledes påberåbt sig den fejlagtige anvendelse af artikel 32, stk. 1 og 5, i SSM-rammeforordningen.

8. Ottende anbringende vedrørende ulovligheden henset til artikel 277 TEUF af artikel 31, stk. 2, i SSM-rammeforordningen, for så vidt som denne bestemmelse tilsidesætter retten til forsvar sikret ved artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder og de tilsvarende generelle retsprincipper, som følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner.

Sag anlagt den 3. januar 2017 — J.M.-E.V. e hijos mod EUIPO — Masi (MASSI)

(Sag T-2/17)

(2017/C 063/48)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: J.M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Spanien) (ved advokaterne M. Ceballos Rodríguez og J. Güell Serra)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Alberto Masi (Milano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: J.M.-E.V. e hijos, SRL

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »MASSI« — EU-varemærkeregistring nr. 414 086

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. oktober 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (berigtiget ved afgørelse af 3.11.2016) (sag R 793/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Ugyldighedsbegæringen indgivet af Alberto Masi vedrørende EU-varemærkeregistring nr. 414086 »MASSI« i klasse 12 forkastes.
- EUIPO og Alberto Masi, såfremt han intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 56, stk. 3 i forordning nr. 207/2009 (res judicata)
 - Manglende anvendelse af artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning nr. 207/2009.
-